

RECULL DE PREMSA

18/09/2014

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 acceso

ÍNDICE

PRENSA

2

INTERNET

19

PRENSA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
18/09/14	MANRESA REP L'EXP LES DECLARACIONS D'ESCARRÉ A LE MONDE / REGIO 7	5	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
18/09/14	FOTOPERIODISMO DE MUSEO. La agencia ICAL conmemora en CaixaForum sus 25 años de testimonio gráfico / EL PAIS (EDICION MADRID)	7	1
18/09/14	MANUEL MIRAT, CONSEJERO DELEGADO DE EL PAÍS. Andrés Cardó será el primer ejecutivo del negocio de radio del Grupo PRISA / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	8	1
17/09/14	UN BERGUEDÀ POSA LLETRA AL CICLISME. Isaac Vilalta edita Volata / REGIO 7	9	1
18/09/14	EL FUTBOL MÉS CAR D'EUROPA / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	10	1
18/09/14	FRANÇA VOL VETAR LES WEBS D'APOLOGIA TERRORISTA / ARA	11	1
18/09/14	MÉS ENLLÀ DE LA CONSULTA. En defensa de la CCMA / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	12	1
18/09/14	TV3 I CATALUNYA RÀDIO UNIFIQUEN LES CORRESPONSALIES INTERNACIONALS / ARA	13	1
18/09/14	TV3 I CATALUNYA RÀDIO UNIFIQUEN CORRESPONSALIES / EL PUNT AVUI	14	1
18/09/14	«EN PORTADA» VUELVE CON UN DOCUMENTAL PAGADO POR LOS PROPIOS REPORTEROS / ABC (EDICION NACIONAL)	15	1
18/09/14	PRISA CIERRA LA REORGANIZACIÓN DE SU CÚPULA / EL ECONOMISTA	16	1
18/09/14	ESPAÑA SE CORONA COMO EL PAÍS MÁS CARO DE LA UE PARA VER EL FÚTBOL POR TV / EL ECONOMISTA	17	1
18/09/14	LA CCMA UNIFICA CORRESPONSALIES I AMPLIA CAPITALS / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	18	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

14 DE NOVEMBRE DEL 1963 ► El diari Le Monde publicava a la portada una entrevista a l'abat de Montserrat Aureli Maria Escarré, en què el monjo benedictí denunciava la manca de llibertat i de justícia del règim franquista i la persecució de la llengua catalana. Cinquanta anys després, una exposició analitza unes declaracions amb conseqüències.

Manresa rep l'exposició dels 50 anys de les declaracions d'Escarré a Le Monde

► La seu del Col·legi de Periodistes inaugura avui una mostra amb Pius Tragant, monjo de Montserrat, i els periodistes Teresa Carreras i Antonio Franco, que reflexionarà sobre quin va ser l'impacte mediàtic

REDACCIÓ | MANRESA

■ «El règim espanyol es diu cristià, però no obeeix els principis bàsics del cristianisme». El 14 de novembre del 1963, el diari francès Le Monde publicava a la portada aquest titular de l'entrevista a l'abat de Montserrat Aureli Maria Escarré. Era la primera crítica directa al règim franquista d'una autoritat destacada de l'Església catòlica. Per commemorar el 50è aniversari d'aquestes declaracions, l'any passat l'Associació de Periodistes Europeus de Catalunya (APEC) va impulsar una exposició itinerant, *Prensa i dictadura. L'abat Escarré a Le Monde*, que avui arriba a Manresa, a la seu de la demarcació Catalunya Central del Col·legi de Periodistes de Catalunya (Plana de l'Om, 6, 1r pis).

La mostra s'inaugurarà a les 8 del vespre i tindrà la presència del pare Pius-Ramon Tragant, monjo benedictí de la comunitat de Montserrat, que glossarà la figura de l'abat Escarré; de Teresa Carreras, presidenta de l'Associació de Periodistes Europeus de Catalunya; i del periodista Antonio Franco, que valorarà l'impacte mediàtic d'aquelles declaracions i la seva possible comparació amb el paper que juguen els mitjans de comunicació en els moments de tensió política actuals. Les declaracions d'Escarré (l'entrevista la signava el corresponsal del diari francès a Madrid, José Antonio Novais) van tenir una difusió extraordinària a

Aspecte de la mostra que avui s'inaugura a la capital del Bages

«Prensa i dictadura. L'Abat Escarré a Le Monde», que es veurà fins a final d'octubre, itinera des de l'any passat

l'època (es parla que se'n van fer més de 300.000 còpies clandestines) i van ser instigades per l'historiador Josep Benet i l'escriptor Albert Manent amb la col·laboració de Josep Maria Macip, advocat i activista antifranquista.

La publicació de les declaracions van ser el primer pas d'un camí que va obligar Escarré i alguns dels monjos que li havien fet costat a abandonar el monestir de Montserrat davant de la intransi-

gència de la cúria catòlica i les pressions del règim franquista. Mentre que l'abat Escarré es va exiliar a Itàlia, molts dels monjos expulsats van trobar refugi a Cuixà (Prada del Conflent), un monestir que poc abans havia estat abandonat. Precisament, *Prensa i dictadura. L'abat Escarré a Le Monde* s'instal·la a Manresa procedent del monestir de Sant Miquel de Cuixà, després d'haver-se vist al Palau Robert, al Col·legi de Periodistes de Catalunya, a Lleida, a Girona, a la UAB i a la UVIC.

La mostra consta de nou plafons informatius i exemplars originals de la premsa estrangera i espanyola del moment. En ells s'analitza l'entorn polític i social del moment; el

La portada de Le Monde

paper que va jugar el periodista que signava l'article; la contundència de les declaracions d'Escarré i el seu ressò internacional; la reacció d'un grup d'intel·lectuals catalans encapçalats per Salvador Espriu a favor de l'abat Escarré i la reacció contrària a les declaracions de l'abat Pérez de Urbel, de la comunitat benedictina del Valle de los Caídos; el posterior seguiment policial de l'abat i la manifestació del silenci a Montserrat, l'1 de maig del 1964. La mostra també inclou la projecció del documental *Labat Escarré. 50 anys de memòria. El ressò de les declaracions de Le Monde (14-11-1963)*, amb imatges de l'abat i testimonis de persones que li van fer costat.

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Fotoperiodismo de museo

La agencia ICAL conmemora en CaixaForum sus 25 años de testimonio gráfico

LUIS JAVIER GONZÁLEZ
Madrid

Socios obligados, la fotografía y el texto de un periódico no solo comparten espacio, sino que cada uno modifica el mensaje que transmite el otro. Los profesionales de la imagen reivindican tanto el valor informativo que tiene la fotografía por sí misma como su dimensión artística. “Queríamos ver qué pasa si sacábamos la imagen de un periódico, la ampliábamos y la poníamos en una pared, y lo cierto es que transmite sensaciones muy diferentes de la noticia que ilustró en su día”, sostiene Eduardo Margareto, director artístico de una exposición conmemorativa del 25º aniversario de la agencia castellano-leonesa ICAL que se exhibe hasta el 5 de octubre en el CaixaForum de Madrid.

La muestra es un relato de imágenes que ilustraron noticias y reportajes en medios de comunicación de Castilla y León entre 2003 y 2013. Porque, en palabras de Margareto, hasta 2002, ICAL —hoy un nombre, pero en su origen las siglas de Informaciones de Castilla y León—, tuvo un papel menor centrado en la política regional. A partir de 2003, y con un nuevo propietario, respondió a las dificultades económicas que atravesaba con un cambio de identidad. Entre las novedades, dar mayor importancia a la fotografía.

“Ver la imagen así, sin el texto al lado, hace que gane autoridad”, subraya Margareto, editor gráfico de la agencia. La muestra parte de la inevitable subjetividad del profesional: “Aunque se vaya a hacer una bobada a cualquier pueblo, cada fotógrafo selecciona un fragmento que siempre diferirá del que elija otro compañero. Lo que realmente importa es la mirada, captar en un segundo la esencia de lo que ocurre”.

La exposición está compuesta por 23 fotografías seleccionadas entre un archivo con más de 300.000. La agencia, con una plantilla de 40 trabajadores, 15 de ellos fotógrafos, ha desechado temáticas como la política o los sucesos. El relato repasa principalmente la herencia histórica de la región. “Hemos apos-

Protestas mineras en una carretera de León. Abajo, un jinete purifica su caballo en la hoguera de San Bartolomé de Pinares (Ávila).
CÉSAR SÁNCHEZ / JOSÉ VICENTE

tado por temas tradicionales, más agradables a la vista, que en definitiva agrupan lo que es la Castilla y León”, explica el director artístico. El repaso recorre los festejos taurinos, las celebraciones religiosas o los rostros de sus gentes.

ICAL ha elegido imágenes que, más allá de su brillantez, pudieran ser consideradas parte de un concepto colectivo. “Lo más importante era elegir fotografías que pudieran funcionar juntas. Hemos tratado que dialogasen entre sí”.

En esa narrativa *conversan* los rostros risueños de dos ancianas de un pueblo pequeño con los de las modelos que portan los sombreros de dos diseñadores vallisoletanos en la *Fashion Week*. El mismo contraste se observa entre el tono relajado de Fiestaje, un encuentro musical de El Bierzo, con la solemnidad de la Semana Santa en Zamora. “Es clave que cuando llegues a la sala no te chirrie nada, que las imágenes no se peguen entre sí y transmitan un mensa-

je unitario, en lo cromático y en el contenido”.

En esa narrativa, que en principio pretendía incluir 32 fotos aunque finalmente ha recortado su número por problemas de espacio, no han entrado algunas

de las instantáneas más brillantes. “Es muy doloroso elegir, son compañeros. Hemos dejado a un lado fotos por otras que igual no eran tan llamativas pero sí funcionaban con el grupo. Algunas tenían mucha fuerza, pero

no funcionaban igual de bien en este formato”.

Pese a esa mirada artística, el editor subraya el compromiso de su grupo con el día a día y destaca una fotografía: la vivienda improvisada de tres inmigrantes bajo un puente de Valladolid, decorada con peluches, signos religiosos e incluso un cuadro, símbolos que denotan lo permanente de su estancia.

El mundo taurino es una de las principales líneas maestras de la exposición. Imágenes de los tradicionales encierros de Cuéllar (Segovia) o del Toro Júbilo de Medinaceli (Soria), fiesta en la que se cubre al animal de barro y se le coloca una cornamenta metálica con las astas ardiendo, muestran el calado que estos festejos tienen en la región. “Es un tema que aparece en miles de imágenes del archivo y tenía que estar en la exposi-

23 fotografías religiosas o taurinas muestran la vida en Castilla y León

“Hemos intentado que las imágenes dialoguen entre sí”, asegura su director

ción. Como es algo muy plástico, nos ayuda a crear un concepto común en toda la muestra”. También aparece la plaza de toros de Valladolid: “Es una corrida muy fría que representa la situación actual del mundo taurino”, explica Margareto.

Separadas de la información que en su día ilustraron, muchas instantáneas evocan a la ficción. La imagen de dos mujeres paseando en la noche bien podría pertenecer a una película de terror; unos puños que buscan romper la tela que les cubre en una recreación transforman un evento artístico de Salamanca en la lucha por la supervivencia. “Todas las imágenes son muy cinematográficas, es mi visión”, reconoce el editor. Sin embargo, en el mundo de la fotografía, tan asociado con la originalidad, la muestra defiende la sencillez: “Una imagen informativa tiene que ser clara. El lector quiere sencillez, saber lo que ocurre con una pequeña mirada. Los grandes artistas siempre han buscado la pureza”.

Manuel Mirat, consejero delegado de EL PAÍS

Andrés Cardó será el primer ejecutivo del negocio de radio del Grupo PRISA

EL PAÍS
 Madrid

Andrés Cardó y Manuel Mirat serán los primeros ejecutivos de PRISA Radio, PRISA Noticias y EL PAÍS respectivamente, en sustitución de José Luis Sainz, quien ha estado al frente de ambas unidades de negocio desde 2012. Estos nombramientos, a falta de otros cambios en los siguientes niveles de gestión, completan la reorganización de la cúpula de PRISA tras la designación de Sainz como consejero delegado.

Los nombramientos de los dos nuevos consejeros delegados de PRISA Radio, PRISA Noticias y EL PAÍS, aprobados por

Los directivos asumirán sus nuevas funciones el 1 de octubre

los consejos de administración de EL PAÍS y PRISA Radio, serán efectivos a partir del próximo 1 de octubre.

Ese mismo día, José Luis Sainz se convertirá en el consejero delegado del grupo en sustitución de Fernando Abril-Martorell, quien entró en la compañía en 2011. PRISA abre de esta forma una nueva etapa que se completa con la entrada en el capital del grupo del empresario mexicano Roberto Alcántara, que ha invertido 100 millones a través de una ampliación de capital.

Con los fondos obtenidos en esta operación, más los procedentes de otras anteriores, PRISA ha seguido reduciendo su deuda. En los últimos cuatro meses ha menguado en 704 millones de euros.

Manuel Mirat (Cáceres, 1970) es licenciado en Derecho, PADE (Programa de Alta Dirección de Empresas) y PDD (Programa de Desarrollo Directivo) por la escuela de negocios IESE. Mirat inició su carrera en Arthur Andersen. En 1997, se incorporó a PRISA, donde asumió diferentes funciones corporativas, entre ellas la dirección financiera. En 2004, fue nombrado consejero delegado de PRISACOM para liderar el desarrollo digital del grupo, llevando a cabo proyectos de transformación de las diferentes marcas: EL PAÍS, cadena SER, 40 Principales, As y Cinco Días.

En marzo de 2009, fue designado director general de Operaciones de Sogecable y en diciembre de ese mismo año asumió la dirección general de Canal+.

Por su parte, Andrés Cardó (Lima, 1961), ha sido hasta ahora director general internacional de PRISA Radio, cargo que ha ocupado desde octubre de 2012. Es licenciado en Economía y diplomado en Humanidades por la Universidad Pontificia Católica de Perú. Estudió Finanzas en el Programa de Alta Dirección de la Escuela Superior de Administración de Negocios (ESAN) de Lima, y es MBA por el IESE, de la Universidad de Navarra, en Madrid.

Su carrera en PRISA comenzó en 1990, en el Grupo Santillana, y en 1994 se hizo cargo de la puesta en marcha de su sede en Bolivia. En 2001, impulsó el establecimiento de Santillana en Brasil, siendo nombrado en 2002 director general de la Editora Moderna y Country Manager de PRISA. En enero de 2010, fue nombrado director de desarrollo corporativo, comercial y marketing de PRISA, y más tarde director general de operaciones.

Manuel Mirat, nuevo consejero delegado de PRISA Noticias y EL PAÍS.

Andrés Cardó, nuevo primer ejecutivo de PRISA Radio.

Un berguedà posa lletra al ciclisme

► Isaac Vilalta edita Volata, una publicació trimestral i en castellà que renuncia a l'actualitat per oferir històries, reportatges i periodisme de qualitat sobre les dues rodes de competició

EL REPORTATGE

JOSEP REXACH | CASSERRES

Coincidint amb el Tour de França, i com si es tractés d'un homenatge improvisat, el mes de juliol passat va néixer Volata (esprint en italià), una revista de ciclisme que intenta fugir de l'actualitat de les dues rodes. Aquesta no és una publicació corrent sinó que Volata pretén oferir una visió reposada, amb anàlisis, reportatges i molt romanticisme cap a un dels esports més èpics que existeixen. Al capdavant de Volata (trimestral i en castellà) hi ha Isaac Vilalta, natural de Gironella i establert a Casserres de fa anys. Aquest berguedà reparteix el seu temps treballant de corresponsal per Catalunya Ràdio a la regió central i donant vida a Volata, el ciclisme que vol ser lleigit amb pausa.

Només veure la portada ja s'observa que no estem davant una revista qualsevol. El posat desafiant de Dan Martin, protagonista del primer número juntament amb la ciutat de Girona, refugi de desenes de ciclistes professionals, amaga mesos de feina que van concloure el juliol, quan va aparèixer el número 1 de Volata. «Vam començar el maig de l'any passat, així que hem tardat 14 mesos. L'Olga Ábalos, la directora, i jo, que actuo de redactor en cap, teníem la mateixa idea de com fer una revista de ciclisme, però no ens coneixíem. Un amic en comú ens va presentar i a partir d'aquell dia va néixer Volata», explica Vilalta.

Passió pel ciclisme

El nucli dur de la revista està format per quatre redactors però un total de 20 persones han posat el seu granet de sorra en la publicació del primer número: «des que vam començar hem trobat companys de viatge que són boníssims. Tots som malalts de ciclisme, és el nostre punt en comú», explica aquest periodista, que assegura

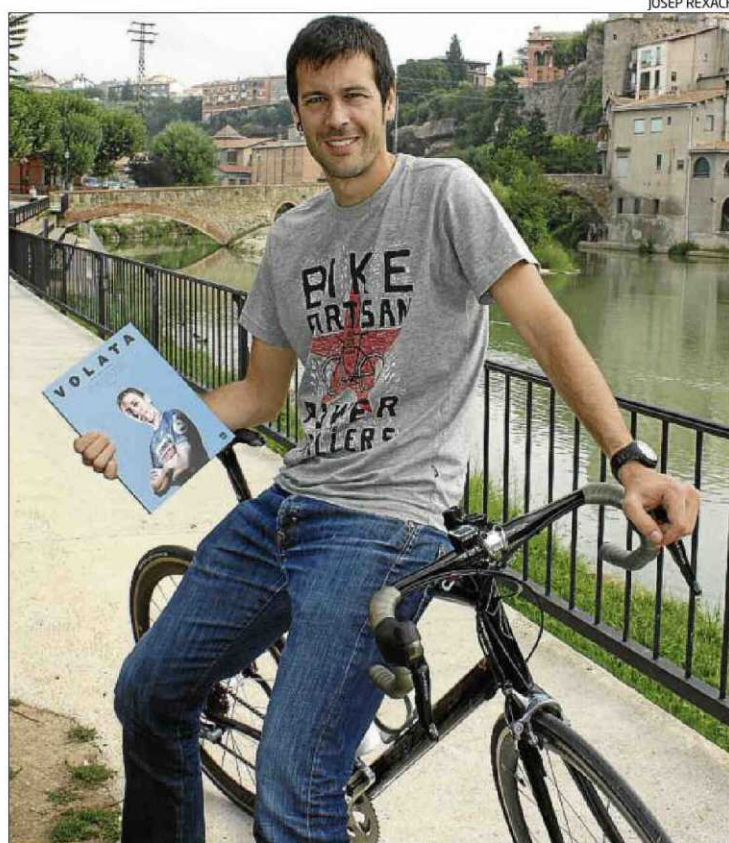
Periodista amb esperit de pagès

► En el seu palmarès com a periodista esportiu Isaac Vilalta ha cobert 4 Tours de França, 1 Giro d'Itàlia, 6 Vueltas a Espanya i 1 Volta a Catalunya. Des de fa un any i mig Vilalta treballa com a corresponsal a la Catalunya Central i recuperant la seva devoció pel periodisme: «m'agrada viure a pagès i és aquí on estic trobant el periodisme més pur: t'ho has de cuinar tot, buscar les fonts, trobar reaccions; cap agència et pot ajudar. A Barcelona s'hi fa molt bon periodisme, però el seu ambient pot intoxicar». Com a bon amant del ciclisme de tant en tant Vilalta s'escapa per les carreteres del Berguedà. Ha pedalat per les mítiques rampes dels Pirineus francesos i reconeix que va patir en l'ascens al Luz-Ardiden, allà on ja fa molt temps, un juliol del 1990, Indurain anunciava amb una exhibició que guanyaria el Tour de l'any següent.

sense falsa modèstia que el resultat final de la publicació també l'ha impressionat a ell mateix.

Volata és el resultat d'un corrent que intenta recuperar el periodisme més reflexiu. Vilalta, corresponsal de ràdio de professió, treballa dia a dia amb l'actualitat, amb les premses i la immediatesa que això comporta: «la nostra idea inicial era tractar temes de forma pausada, amb profunditat, reflexió, anàlisi i tot ben guarnit amb una estètica que entrés pels ulls».

Però si hi ha algun tret diferencial que ressalta en aquesta publicació, no és només la seva portada *vintage*, sinó el disseny gràfic que amaga a l'interior. «Una de les nostres idees és recuperar el vell periodisme, amb un disseny de pàgina minimalista, fotografies a doble pàgina, utilitzar il·lustracions...», assegura amb devoció Vilalta. El disseny de publicacions de ciclisme com la britànica Rou-

JOSEP REXACH

Isaac Vilalta amb la nova publicació de ciclisme Volata

DECLARACIONS

ISAAC VILALTA

PERIODISTA

«Preferim pecar de romàntics i morir al número 3 per haver-nos passat de frenada, que no ser conservadors i tancar al 20»

leur, la francesa Pédale o la flamenca Bahamontes han servit d'inspiració perquè Volata trobés un espai en el mercat estatal, verge fins ara de revistes ciclistes amb aquesta òptica.

Volata no vol limitar-se exclusivament al ciclisme professional i obre les portes a tot allò que envolti aquest món: «hi ha un component cultural molt fort darrere el ciclisme. Em refereixo a l'estètica que arrossega, l'aparició de les bicis de pinoy fix, el ciclisme urbà... Però ci-

clisme també és consciència social, com per exemple anar a treballar amb bici. Tots aquests temes tenen lloc en la nostra revista».

Iniciar un projecte té els seus riscos però el trajecte val la pena quan es posa al davant l'entusiasme. Amb el primer número acabat de sortir, Volata és un projecte encara poc sostenible, tot i que no és la principal preocupació d'aquest grup d'amants del ciclisme. «Sabem el que necessitem perquè sigui una publicació sostenible econòmicament, però no és l'objectiu. Preferim morir al número 3 per haver-nos passat de frenada, que no ser conservadors i tancar al 20».

De moment la publicació es pot trobar en botigues especialitzades així com a través de la web (www.volatamag.cc). El seu ressò es limita, per ara, al boca-orella i al circuit ciclistic, però a poc a poc el seu nom va agafant una bona embranzida.

INFORME

El futbol més car d'Europa

► Un estudi demostra que Espanya és el país on més es paga per veure tota la Lliga

EL PERIÓDICO
BARCELONA

Potser és veritat que és la Lliga de les estrelles, i també que és la millor del món, però del que sembla que no hi ha cap dubte és que els aficionats que més paguen d'Europa per veure futbol per televisió són els espanyols. Sense ser Espanya, ni de bon tros, el país més ric i pròsper del continent. Tal com demostra un estudi que ha fet públic el portal Comparaiso, el preu per disfrutar de tots els partits per televisió se situa en una mitjana de 51,2 euros mensuals. Això sí, si s'opta per veure els enfrontaments només per internet, Espanya és el segon més car dels països europeus analitzats.

Segons l'Estudio Deportes TV & Internet, que s'ha elaborat a través de consultes telefòniques i recopilant informació de les pàgines webs de les empreses durant els passats mesos d'agost i setembre, Espanya té el dubtós honor d'encapçalar la classificació, per davant del Regne Unit -fins a la temporada passada líder-, que presenta un cost mitjà de 49,8 euros mensuals per espectador. Aquesta despesa també és molt superior als 39,9 euros de la més rica Alemanya, els 36,8 euros de França,

els 27,9 euros de cost mitjà per a Portugal i els només 14 euros que paguen a Itàlia.

El treball també destaca la «realitat especialment costosa» per als seguidors del Reial Madrid i el Barça: «Si volen disfrutar de tots els partits del seu equip, han de pagar gairebé el doble que la resta d'aficionats, al no haver-hi un sol canal que inclogui tots els partits d'aquests equips».

A Espanya, contractant Canal+ Liga es poden veure tots els partits de

«No sembla lògic que es pagui més que en països amb un poder adquisitiu més alt», diu Alicia Navas

Lliga menys un: l'enfrontament exclusiu de Canal+ 1, que acostuma a ser el Reial Madrid o Barça. Així, *merengues* i *culers* que vulguin veure el seu equip l'han de contractar a part en pagament per visió (PPV), o contractar C+ 1. I això suposa un pagament mensual de 50 euros. Una altra opció és contractar Gol T, però tampoc es tindria el partit exclusiu

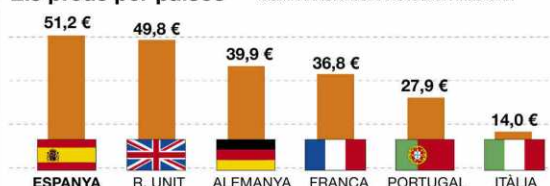
EL PREU DELS CANALS ESPORTIUS

XIFRES SENSE PROMOCIONS. NO INCLOUEN L'ABONAMENT A LA PLATAFORMA

	CANAL+ 1	CANAL+ Liga	Tots dos
ONO	24,6 €	26,5 €	51,2 €
Orange	--	19,0 €	--
Jazztel	24,1 €	26,5 €	50,7 €
Movistar	20,4 €	15,0 €	35,4 €
Vodafone	--	--	Només Yomvi ('online')
CANAL+	24,6 €	26,5 €	51,2 €

Els preus per països

COMPARACIÓ DEL PROVEÏDOR MÉS CAR

Preus de futbol per internet

	SERVEI	PREU	NOMBRE DE PARTITS
ESpanya	Canal+ Yomvi amb Canal+ Liga	18,1 € (mes)	80%
FRANÇA	beIN Connect	12,0 € (mes)	90%
REGNE UNIT	Now TV Sports	13,7 € (setmana) 54,9 € (mes)	66%

Font: www.comparaiso.es

RAMON CURTO

de C+1.

«Seguir l'esport, i sobretot el futbol, a Espanya s'està convertint en un autèntic luxe al qual molts milions de persones no podran accedir», afirma Alicia Navas, *country manager* de Comparaiso.es, el portal que va néixer el 2012 com un comparador d'ADSL independent per als usuaris a Espanya.

«L'alt preu que suposa, i la necessitat d'adquirir diversos paquets al no haver-n'hi un que ho integri tot, crea una situació de confusió i descontentament en el consumidor espanyol, que considerem injusta -denuncia la directiva-. No sembla lògic que es pagui més a Espanya que en països amb un poder adquisitiu més alt, com el Regne Unit, França o Alemanya».

L'informe també analitza el cas d'ofertes per internet. Únicament a Espanya, el Regne Unit i França és possible veure legalment el futbol per la xarxa sense ser abonats a la televisió per satèl·lit, ADSL o TDT. En aquest cas, el Regne Unit és, amb diferència, el país més car per seguir el futbol online (54,9 euros al mes), davant de França (12 euros mensuals). A Espanya, Canal+ Yomvi, amb C+ Liga, són 18,15 euros, però sense Canal+ 1. ■

Un somrient Manuel Valls atenent el debat en què va superar la qüestió de confiança del seu govern, dimarts, a l'Assemblea. GONZALO FUENTES / AFP

França vol vetar les webs d'apologia terrorista

El govern de Manuel Valls justifica la censura per detenir els llops solitaris

CARMERIERA SANFELIU
PARÍS

L'Assemblea Nacional francesa discutia ahir una reforma de la llei antiterrorista que, entre altres coses, permetrà a les autoritats bloquejar tota pàgina web que "provoqui o faci apologia d'actes terroristes" sense necessitat d'una ordre judicial. És el punt més sensible del text proposat pel ministre de l'Interior, Bernard Cazeneuve, per reforçar les mesures ja existents davant l'amenaçaihadista provinent de Síria i de l'Iraq.

Els crítics hi veuen una violació a la sagrada separació de poders i una restricció a la llibertat d'opinió i d'expressió dels internautes. A més, els retrets també apunten al fet que el text es volgués aprovar en un procediment d'urgència, és a dir, després d'una sola lectura i sense possibilitat d'obrir un debat parlamentari. En tancar aquesta edició encara no s'havia fet la votació

Crítiques de la premsa

L'ONG Reporters Sense Fronteres es preguntava en un comunicat si "els periodistes o internautes podran ser investigats per haver compartit un vídeo penjat a internet per una xarxa terrorista o per haver donat la paraula a membres de xarxes terroristes". Aquesta organització en defensa dels periodistes i altres associacions similars han qüestionat també que la llei permeti a les autoritats –sempre sense necessitar l'autorització d'un jutge– requisar equips informàtics i supervisar el contingut penjat al núvol, fer escoltes a converses via Skype o infiltrar-se en fòrums i xarxes socials.

El govern defensa que la llei ajudarà a combatre els "llops solitaris", els individus que pretenen atemp-

tar en territori francès sense l'ajuda d'una gran xarxa, inspirats o instruits per grups terroristes. És el cas de Mehdi Nemouche, detingut com a presumpte responsable de la mort de quatre persones el maig passat al Museu Jueu de Brussel·les, o de Mohammed Merah, que fa dos anys va matar tres soldats i quatre civils a Tolosa i Montauban.

L'Assemblea Nacional ja havia aprovat dimarts a la nit una altra de les mesures clau de la llei antiterrorista: la prohibició de sortir del país a possibles candidats amb nacionalitat francesa a unir-se a la jihad, sobretot si els sospitosos es dirigeixen a Síria o a l'Iraq.

Aturar l'èxode

Donant-se aquest poder, i sense necessitar tampoc cap ordre judicial, França espera aturar la fugida de ciutadans francesos que s'uneixen a les filesihadistes. Segons el ministeri de l'Interior, ja són 930 els que lluiten en nom de l'Estat Islàmic, una xifra que en vuit mesos ha augmentat un 74% i que situa França com el primer país d'origen dels combatents estrangers a la zona.

"Si hi ha raons serioses per creure que els desplaçaments a l'estranger tenen per objectiu participar en activitats terroristes, en crims de guerra o en crims contra la humanitat", diu el text, les autoritats podran retirar el passaport i el carnet d'identitat a la persona sospitosa durant un període de sis mesos, renovable a dos anys. L'individu, que tindrà dret a l'assessorament i representació d'un advocat, quedarà marcat en un sistema d'identificació de viatgers compartit per tot l'espai Schengen, i s'exposarà a tres anys de presó i una multa de 45.000 euros si incompleix la prohibició de viatjar.

Més enllà de la consulta

CiU i ERC tiren endavant mocions per exhibir perfil social de cara als pressupostos

JOSE RICO / RAFA JULVE
BARCELONA

Dilluns, el president Artur Mas va dedicar 60 dels 75 minuts del seu discurs a parlar de tot menys de la consulta per demostrar que hi ha vida més enllà del sobiranisme. Dimarts, el (mono)tema del 9-N va projectar una imatge de divisió entre CiU i ERC que ahir els socis parlamentaris van voler relativitzar amb l'aprovació de 38 resolucions conjuntes de les quals només una va versar sobre el plebiscit independentista. Les altres 37 aborden qüestions econòmiques i socials, amb l'objectiu d'alleujar l'impacte de les retallades. No obstant, com va reconèixer la portaveu parlamentària d'ERC, Marta Rovira, aquestes mesures, si s'arriben a implementar –cosa massa poc habitual en aquest tipus de mocions–, seran «clarament insuficients» per revertir els efectes de la crisi.

Convergens i republicans han formalitzat per escrit la seva voluntat que en els pressupostos del 2015 s'inclouï el compromís anunciat perquè els funcionaris tornin a cobrar 14 pagues i deixar sense efecte la reducció del 15% en la jornada i el sou dels interins. Pel que es va ratificar ahir, en aquests comptes –dels quals encara s'ignora la data de presentació– hi haurà més recursos per a la Formació Professional (FP) i es vol garantir que el Servei d'Ocupació de Catalunya continuï sent públic.

En defensa de la CCMA

Perquè CiU i Esquerra puguin seguir exhibint la seva empremta en l'aposta per les polítiques socials, una altra de les resolucions conjuntes estableix que els pròxims pressupostos prioritzin la despesa social i el funcionament dels serveis públics de benestar, i per això es comprometen a, com a mínim, mantenir la despesa no financera prevista en els comptes que tots dos van aprovar el 2014.

Més genèric resulta el compromís d'impulsar «**reformes legals**» davant l'exclusió social, la pobresa energètica i «**les conseqüències de la crisi en l'àmbit de la vivenda**», circumloqui amb el qual CiU i Esquerra es refereixen als desnonaments. Una altra moció que va prosperar insta el Govern català a mantenir una interlocució amb la Comissió Europea per defensar el

sector agrari català davant el veto rus a l'entrada de productes procedents de la Unió Europea.

L'altre flanc que Esquerra va voler blindar per presumir d'influència en el Govern de Mas és la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA). De fet, els socis parlamentaris van aconseguir el suport del PSC, ICV-EUiA i la CUP per impulsar una moció que insta el Ministeri d'Hisenda a anul·lar una acta que obliga la CCMA a abonar 80,5 milions addicionals de liquidació de l'IVA. Els cinc partits argumenten que aquesta acta de l'Agència Tributària «és fruit d'un canvi sobtat de criteri en la interpretació d'una norma que s'aplica amb caràcter retroactiu i sense estar avalada per cap llei», un fet que comporta «**greus conseqüències per als mitjans públics catalans**».

les resolucions

PROPOSTES APROVADES PEL PLE, SEGONS ELS PARTITS IMPULSORS

1 CiU, ERC, ICV, PSC i CUP

1 CiU, ERC, ICV i PSC

38 CiU i ERC

1 ICV i ERC

2 ICV en solitari

1 Ciutadans i CUP

Malgrat que les arques de la Generalitat segueixen tremolant, tal com reconeix Mas, entre la bateria de propostes que van tirar endavant crida l'atenció l'enèsima crida al Govern de la Generalitat perquè aboni els deutes pendents amb els ajuntaments catalans. CiU i Esquerra insten ara l'Executiu a pagar-los, «**prioritàriament**», abans de finals d'any. És a dir, que no és segur que passi.

Enmig de tanta votació també hi va haver temps per fer un repàs dels greuges del Govern central. El Parlament, a iniciativa de CiU i ERC, va tornar a reclamar a l'Estat la reforma del sistema de finançament autonòmic, la modificació dels objectius de dèficits fixats actualment i el pagament de les inversions mai complertes que estableix l'Estatut. ■

TV3 i Catalunya Ràdio unifiquen les corresponsalies internacionals

A.C.R.
BARCELONA

TV3 i Catalunya Ràdio compartiran els seus corresponsals internacionals. Amb l'objectiu de "potenciar la col·laboració entre els mitjans i la creació i difusió de continguts de manera transversal i multiplataforma", la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) ha decidit unificar totes les seves corresponsalies, de manera que els mateixos professionals cobriran les informacions tant per ràdio com per televisió.

La Corporació ja va posar en pràctica aquest model al gener en nomenar Joan Carles Peris corresposnal a París tant de TV3 com de Catalunya Ràdio, i ara replicarà el mateix plantejament a la resta de ciutats del món on té presència permanent. Així, l'actual corresposnal de TV3 a Londres, Carles Costa, assumirà també aquesta tasca per a Catalunya Ràdio, en substitució d'Oriol Serra, que es farà càrrec d'una nova seu a Berlín. Eduard Rubió i Joan Biosca, fins ara corresponsals de l'emissora pública a Roma i Buenos Aires, respectivament, es mantindran en aquestes ciutats però assumiran també les corresponsalies de TV3, i Sergi Vicente i Albert Elfa sumaran a la seva tasca per a la televisió pública a Pequín i Jerusalem la cobertura de les informacions per a la ràdio. A més, es preveu crear una seu fixa a Moscou, tot i que de moment no s'ha anunciat qui se'n farà càrrec.

Pel que fa a Brussel·les i Washington, les corresponsalies de TV3 i Catalunya Ràdio també s'unificaran, tot i que en aquests casos, "pel volum d'activitat i informació que generen", s'hi mantindran dues persones a cadascuna, que es distribuïran la feina en funció del mitjà però "amb un model de màxima coordinació". Així doncs, Francesc Serra (TV3) i Jaume Masdeu (Catalunya Ràdio) seguiran a la capital europea i Raquel Sans (TV3) i Xavier Vilà (Catalunya Ràdio) als EUA.

Aquests canvis, que s'aniran aplicant progressivament fins a finals d'any, permetran, segons la CCMA, "assolir més eficiència en un

Oriol Serra serà el nou corresposnal de TV3 i Catalunya Ràdio a Berlín. CCMA

context comunicatiu cada cop més competitiu", de manera que s'aconseguirà una "millora del servei sense incrementar la despesa".

El consell professional de TV3, tot i admetre que l'obertura de noves corresponsalies -a Berlín, Buenos Aires i Moscou, en el cas de TV3- és "una bona notícia", adverteix que el nou model "repercutirà negativament en la qualitat de la informació i en la possibilitat de fer treball de camp i reportatges de proximitat". Hi coincideix el comitè d'empresa, que considera que amb aquesta mesura la Corporació "aprima" les corresponsalies ja existents i provocarà un "deteriorament de la qualitat del producte informatiu", tal com, asseguren, ja ha passat a París. En la seva opinió, com a mínim en aquesta ciutat i a Londres caldria un model com el de Washington i Brussel·les, amb dos equips treballant conjuntament. En un comunicat, el comitè lamenta, a més, que els contractes mercantils dels actuals corresponsals de Catalunya Ràdio a Berlín, Jerusalem, Moscou i Pequín seran rescindits. ■

INFORMATIUS

TV3 i Catalunya Ràdio unifiquen corresponsalies

Els mitjans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) han unificat les seves corresponsalies internacionals seguint el model iniciat a començament d'any en la delegació de París, amb la designació de Joan Carles Peris (a la imatge) com a corresponsal de TV3 i Catalunya Ràdio. Segons va informar la CCMA, la mesura "racionalitza i reforça la presència exterior". Així, s'unificaran també les corresponsalies a Londres (Carles Costa), Berlín (Oriol Serra), Roma (Eduard Rubió), Jerusalem (Albert Elfa), Buenos Aires (Joan Biosca) i Pequín (Sergi Vicente). L'únic desplaçament és el d'Oriol Serra, fins ara corresponsal de Catalunya Ràdio a Londres. Serra es traslladarà a Berlín, on hi havia estat del 2005 al 2008, per obrir una corresponsalia permanent a Alemanya de la CCMA.

Eduard Rubió i Joan Biosca, que fins ara eren corresponsals de Catalunya Ràdio a Roma i Buenos Aires, respectivament, ara també treballaran per a TV3, i Sergi Vicente i Albert Elfa s'ocuparan també de les informacions per a la ràdio.

La CCMA també amplia la seva presència amb una nova corresponsalia a Moscou. A Brussel·les i Washington mantindran l'actual nombre de corresponsals –Jaume Masdeu i Francesc Serra, a la capital europea, i Raquel Sans i Xavier Vila, als Estats Units– a causa del volum d'activitat i informació que generen. El comitè professional de TVC, en una nota, considera que el model "repercutirà negativament en la qualitat de la informació i en la possibilitat de fer treball de camp i reportatges de proximitat". ■ G.B.

«El alma de Berik»

«En Portada» vuelve con un documental pagado por los propios reporteros

F. MARÍN BELLÓN MADRID

Los manuales de periodismo recomiendan no hacerlo, pero algunas veces el reportero se implica tanto en una historia que acaba formando parte de ella. O sufragándola. Es lo que le ocurrió a José Antonio Guardiola, que hace un año mostró en el reportaje «Hijos de la guerra atómica» los estragos de las pruebas nucleares realizadas por la antigua Unión Soviética. En Kazajistán conoció al joven Berik Syzdkov, deformado por los bultos cancerígenos que casi con seguridad le causaron aquellas prácticas, realizadas sin avisar a la población. «Los vecinos salían casi como si hubiera fuegos artificiales», cuenta Guardiola, quien decidió emplear los 5.000 euros del premio Defensa que obtuvo por aquel trabajo en traer a España a Berik, que ahora tiene 35 años, para intentar ayudarlo.

Los gastos al final se dispararon, pero la iniciativa del cirujano Christian Weigand, que se ofreció a operarlo gratis impresionado por el programa, la colaboración desinteresada de la clínica Ruber, la aportación del periodista Carlos Franganillo (que también donó parte de otro premio) y el trabajo de Mensajeros de la Paz permitió aliviar los sufrimientos del kazajo, protagonista de un nuevo documental, «El alma de Berik», que La 2 ofrece esta noche a las 23.40. Supondrá la vuelta de «En Portada», que acaba de cumplir 30 años en antena.

El programa muestra los dos meses que pasó Berik en Madrid, acompañado por su madre, con guión del propio Guardiola y realización de Miguel Ángel Viñas. Pese a las reducciones presupuestarias (más del 40% en los últimos tres años) y a los horarios, «En Portada» es la reivindicación de un tipo de periodismo que apenas sería posible en otra cadena. «Probablemente una privada sí podría haber hecho el segundo programa, pero el primero, que da origen a todo, no lo creo».

Prisa cierra la reorganización de su cúpula

Cardó y Mirat sustituyen a Saínz al frente de La Ser y 'El País'

Á. S. MADRID.

Prisa culmina la reorganización de su cúpula directiva ante la dimisión de Fernando Abril-Martorell como consejero delegado del grupo. La editora que preside Juan

Luis Cebrián nombró a José Luis Saínz, consejero delegado de Prisa Radio y presidente de Prisa Noticias, nuevo consejero delegado, cargo que ocupará a partir del 1 de octubre, y ayer hizo oficial el nombre de sus sustitutos.

Así, Andrés Cardó y Manuel Mirat, los dos hombres de la casa, serán los primeros ejecutivos de Prisa Radio (La Ser, Los 40 Principales) y Prisa Noticias. Los nombramientos de los nuevos consejeros dele-

gados de Radio, *El País* y Noticias, aprobados hoy por los consejos de administración de *El País* y Prisa Radio, serán efectivos a partir del 1 de octubre.

Andrés Cardó, nacido en Lima en 1961, fue nombrado director general internacional de Prisa Radio en 2012. El grupo ha apostado en todo momento por la internacionalización del negocio radiofónico y, aunque lleva varios años parado, sigue viajando y buscando

alianzas en nuevos países para seguir creciendo y reforzar sus ingresos internacionales. En concreto, la dueña de La Ser lleva mucho tiempo interesada en entrar en Perú, país del que procede Cardó, licenciado en Economía y diplomado en Humanidades.

Por parte, Mirat (Cáceres, 1970) es licenciado en Derecho e inició su carrera en Arthur Andersen y en 1997 se incorporó a Prisa, donde asumió diferentes funciones.

España se corona como el país más caro de la UE para ver el fútbol por TV

La oferta de Canal+ para todos los partidos supera los 51 euros

Á.S. MADRID.

España se corona como el país más caro de Europa para ver el fútbol por televisión. Un estudio realizado por la consultora Comparaiso.es recoge que un seguidor español tiene que pagar más de 51 euros al mes para todos los partidos del deporte rey frente a los 14 euros que se pagan en Italia o los 27,9 euros de Portugal. España ha arrebatado este año el trono a Inglaterra, que ha bajado levemente sus precios y la oferta más cara (la de Virgin) ronda los 49,8 euros al mes, unas 42,25 libras.

Dentro de nuestras fronteras, Canal+, que no logra rentabilizar su fuerte apuesta por los derechos de los equipos y la Liga, tiene la tarifa más cara y más lisa, según las conclusiones que arroja el II Estudio Deportes TV e Internet realizado por Comparaiso. Y es que, para ver todos

14

EUROS AL MES

En Italia, la oferta más cara para ver el deporte rey es de 14 euros y en Portugal de 28 euros.

los encuentros (excluyendo el abierto) hay que contratar Canal+ Liga y Canal+ 1 que, en conjunto y tras la oferta de los seis primeros meses, cuesta 51,2 euros. Sólo en la plataforma de pago Movistar, que está pendiente de cerrar la compra de Canal+, todavía en manos de Prisa, se puede conseguir un precio más ajustado, ya que Canal+ Liga se rebaja hasta los 15 euros al mes frente a los 26,5 de las demás plataformas de pago como Ono u Orange. Si se opta por contratar Goltv a través de la TDT se obtiene un precio más ajustado pero no se ven todos los partidos.

En Francia, donde hay que combinar la oferta de BeIN Sport (Al Jazeera) y Canal+ Francia, los precios oscilan entre los 30,9 euros al mes y los 36,9 euros. EN cuanto al fútbol por Internet, España es el segundo país más caro, con 18,15 euros al mes y el 80 por ciento de los partidos.

La irrupción de Movistar TV en el mercado de los derechos ha llevado al pago a Fórmula 1 y Moto GP. Así, según recoge el estudio, hay que pagar 15 euros más para ver las carreras de motos.

La CCMA unifica corresponsalies i amplia capitals

► La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) ha decidit unificar corresponsalies i cobrir més capitals al món. Així, i tal com es va iniciar el gener amb Joan Carles Peris com a corresponsal de TV3 i Catalunya Ràdio, la fórmula s'ampliarà a Londres, Berlín, Roma, Jerusalem, Pequín, Buenos Aires i ben aviat Moscou. A Washington i Brussel·les, atès el volum de treball, es mantindrà la doble corresponsalia però amb un model de màxima coordinació. / Redacció

INTERNET

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Col·legi de Periodistes de Catalunya

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
18/09/14	Manresa rep l'exposició dels 50 anys de les declaracions d'Escarré a Le Monde / Regio7	22	1

Periodisme i Mitjans de comunicació

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
18/09/14	Homenatge a Gaziel / e-noticies	24	1
18/09/14	Media say no! / Media.cat - Observatori crític dels mitjans	25	1
18/09/14	Nuevas ofertas de empleo en Comunicación: apple tree, evercom o UPyD tienen trabajo para ti / PRNoticias	26	2

Col·legi de Periodistes de Catalunya

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Manresa rep l'exposició dels 50 anys de les declaracions d'Escarré a Le Monde

Jueves, 18 de septiembre de 2014

Fotos de la notícia REDACCIÓ MANRESA "El règim espanyol es diu cristià, però no obeeix els principis bàsics del cristianisme". El 14 de novembre del 1963, el diari francès Le Monde publicava a la portada aquest titular de l'entrevista a l'abat de Montserrat Aureli Maria Escarré. Era la primera crítica directa al règim franquista d'una autoritat destacada de l'Església catòlica. Per commemorar el 50è aniversari d'aquestes declaracions, l'any passat l'Associació de Periodistes Europeus de Catalunya (APEC) va impulsar una exposició itinerant, Premsa i dictadura. L'abat Escarré a Le Monde, que avui arriba a Manresa, a la seu de la demarcació Catalunya Central del Col·legi de Periodistes de Catalunya (Plana de l'Om, 6, 1r pis). La mostra s'inaugurarà a les 8 del vespre i tindrà la presència del pare Pius-Ramon Tragant, monjo benedictí de la comunitat de Montserrat, que glossarà la figura de l'abat Escarré; de Teresa Carreras, presidenta de l'Associació de Periodistes Europeus de Catalunya; i del periodista Antonio Franco, que valorarà l'impacte mediàtic d'aquelles declaracions i la seva possible comparació amb el paper que juguen els mitjans de comunicació en els moments de tensió política actuals.

Periodisme i Mitjans de comunicació

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Homenatge a Gaziel

Jueves, 18 de septiembre de 2014

L'alcalde de Barcelona, Xavier Trias, ha afirmat que Agustí Calvet, Gaziel, va contribuir a "bastir la premsa contemporània i a donar valor i prestigi a la professió a través del rigor, l'ètica i la qualitat". L'alcalde ha participat en la presentació del llibre *La Barcelona de ayer. Estampas y crónicas (1919-1933)* d'Agustí Calvet, Gaziel, publicat per Libros de Vanguardia amb la col·laboració de l'Ajuntament de Barcelona. A la presentació també hi ha participat el director de *La Vanguardia*, Marius Carol; i l'escriptor, filòleg i crític literari català, Jordi Amat, que sha fet càrrec de l'edició i de l'epíleg. El periodista i escriptor Agustí Calvet, Gaziel (Sant Feliu de Guíxols, 1887-Barcelona, 1964) va dirigir *La Vanguardia* del 1920 al 1936, i es va consolidar com un dels millors analistes de la realitat política de l'època. Va ser corresponsal del diari del grup Godó a París; les seves col·laboracions sobre la primera guerra mundial el convertiren en un dels periodistes més llegits a la península Ibèrica i a l'Amèrica Llatina. El llibre constitueix una radiografia magnífica d'aquella època, en què Barcelona va prosperar enormement i va situar-se en el mapa de les grans metròpolis europees. El llibre és també una antologia molt especial, entre d'altres motius perquè els articles van ser escollits pel mateix autor. L'alcalde ha definit el periodisme de Gaziel com una magnífica mostra del periodisme d'anàlisi i reflexió i ha afegit que era un gran observador que anava detallant què desapareixia i què arribava de nou a Barcelona. Volia que els canvis i les modes que venien d'Europa no passessin desapercebuts als barcelonins. Trias ha manifestat que la prosa de Gaziel segueix sonant com la veu dalgú que ens està parlant de tu a tu i ha afegit que la proximitat de les seves paraules i l'actualitat d'aquests articles no provenen únicament de la capacitat d'anàlisi o la preparació intel·lectual de Gaziel, prové també de la seva personalitat i de la sinceritat que traspua cada frase. El to crític dels seus articles, que mai és derrotista ni autodestructiu, només pot provenir dalgú que s'estima profundament Barcelona, ha dit. Finalment, ha afirmat que Gaziel va ser un ferm defensor de la cultura, el progrés i la llibertat, que va saber transmetre sempre un pensament d'esperança envers el futur.

Media say no!

Jueves, 18 de septiembre de 2014

A Catalunya fa temps que la consulta del 9 de novembre i el procés sobiranista ha fet moure els mitjans de comunicació. A hores d'ara tothom ja té qualificat cada diari/TV/ràdio segons quina barricada falca. De fet, fins i tot s'han creat perfils de twitter que arriben a fer mofa de les posicions ancorades de cadascun d'ells. I la sensació és que això només farà que augmentar en els propers dies encara que tot plegat pugui arribar a afectar el rigor d'allò que es publica. Fins a quin punt a Escòcia ha passat el mateix en les últimes setmanes? Avui hi ha el referèndum en aquesta terra del nord d'Europa i des d'alguns sectors, especialment del SÍ, s'ha acusat els mitjans d'abandonar el periodisme per fer davantguarda del NO. La crítica ha arribat fins al punt de convocar una concentració davant dels estudis de la sempre posada per exemple del rigor periodístic, la BBC, per denunciar la situació. Una constatació que ben poc ha arribat a casa nostra on, per exemple, tothom ha posat com a exemplars els debats públics i televisats fets en les últimes setmanes per la televisió pública. Tanmateix, les persones que viuen la campanya del dia a dia a Escòcia tenen una posició prou consensuada: els mitjans britànics i també els escocesos han apostat majoritàriament pel NO. La posició la comparteixen també analistes com mostra aquesta entrevista a John Roberston de la University of West Scotland. Així, les portades de les principals capçaleres d'àmbit britànic fa dies que sobredimensionen els arguments del NO, el Financial Times ha pres una posició activa i continuada per evitar la independència d'Escòcia i tot i que la BBC ha mantingut una programació estable on s'ha debatut equilibradament de les diverses opcions, algunes veus l'han acusat d'informació esbiaixada. D'aquest consens de mitjans tan sols se n'han salvat algunes capçaleres escoceses i revistes situades a l'esquerra i el periodisme crític britànic com és Red Pepper. Sembla doncs que la teoria i la pràctica del quart poder continua present. Ai si l'Escola de Frankfurt despertés

Nuevas ofertas de empleo en Comunicación: apple tree, evercom o UPyD tienen trabajo para ti

Jueves, 18 de septiembre de 2014

Si buscas un empleo en el sector de la Comunicación no dudes en consultar las ofertas que te ofrecemos a continuación, en las que algunas de las consultoras y compañías más importantes del país buscan profesionales como tú. evercom, Apple tree, UPyD o Euromedia son algunas de las empresas que buscan expertos en Comunicación esta semana.

EVERCOM . Consultor , Barcelona: la consultora busca a un candidato con experiencia en comunicación corporativa y de gran consumo, así como en proyectos multimedia. Ha de contar con experiencia mínima de 3 años en consultoría liderando proyectos directamente con cliente y al menos 6 años en la ejecución de cuentas, dominio de los medios de comunicación, en gabinete de prensa y en medios, experiencia en community management, gestión de presupuestos, inglés, catalán y español.

APPLE TREE . Business Development Manager , Londres: el candidato seleccionado tendrá responsabilidad en el desarrollo de nuevas oportunidades de negocio, así como de implementar y crear un programa de generación de leads, trabajar en marketing general y realizar actividades de sensibilización. Debe contar con experiencia en agencias de Comunicación y ha de estar familiarizado con el uso de las redes sociales como herramientas de marketing.

UPYD . Técnico de Comunicación 2.0 , Madrid: el seleccionado tendrá que gestionar cuantas herramientas, webs corporativas, aplicaciones, perfiles corporativos, redes sociales, etc. sean necesarias. Contribuirá a mantener la imagen de UPyD en la Comunidad de Madrid y prestará su colaboración al responsable de prensa en la Asamblea. Además, deberá efectuar un seguimiento íntegro de los Consejos Locales y Delegaciones. Realizará grabaciones de los actos y eventos, para posteriormente editar vídeos que se subirán al canal de YouTube del Consejo Territorial. Se valorará experiencia en el puesto y flexibilidad horaria.

HILL + KNOWLTON . Esta dirección electrónica esta protegida contra spam bots. Necesita activar JavaScript para visualizarla , Madrid: la consultora selecciona a una persona para su división de Comunicación Corporativa y Public Affairs. Los requisitos indispensables son experiencia de al menos cinco años en comunicación corporativa y public affairs a nivel senior preferiblemente en agencia de comunicación, gestión de equipos y dominio del inglés.

EUROMEDIA COMUNICACIÓN . Consultor en Comunicación , Sevilla: las tareas del puesto de trabajo serán las de gabinete de prensa internacional, Relaciones Públicas y gestión de eventos internacional. Se requiere un candidato con estudios de Periodismo o RR.PP., inglés nivel alto hablado y escrito (mínimo FIRST Certificate), carnet de conducir y experiencia en trabajos similares.

INNOVATI . Community Manager , Logroño: la compañía precisa incorporar a un Community Manager para proyecto de un cliente ubicado en Logroño. Se requiere titulación superior en cualquiera de las ramas de Comunicación (Periodismo, Audiovisual, Publicidad y Relaciones Públicas), formación específica acreditada para la gestión de redes sociales y experiencia mínima de 2 años realizando

Jue, 18 de sep de 2014 09:49**Audiencia:** 146.650**Ranking:** 6**VPE:** 1.320**Página:** 2**Tipología:** online

funciones como community manager. El contrato será de 6 horas diarias, de lunes a viernes. **CONECTA CAPITAL** . Responsable de Marketing y Comunicación , Madrid: entre las funciones de la persona seleccionadas se encuentran las de dar a conocer la empresa y sus servicios, captación de nuevos clientes, selección de asociados o gestión de la web de la empresa y redes sociales, entre otras. Los requisitos del candidato han de ser formación y conocimientos en activos financieros y su operativa, en herramientas de Microsoft office y aptitud creativa Comercial para la captación de clientes. **UTOPICUS** . Responsable de Comunicación y Marketing Online , Madrid: la compañía busca a una persona con formación universitaria multicultural y conocimientos en marketing y comunicación, así como en medios, sector servicios y nuevas tecnologías. Ha de conocer el manejo de herramientas de diseño y audiovisual, saber gestionar diariamente las redes sociales y tener buen nivel de inglés. El candidato, además, tendrá que demostrar experiencia mínima de diez años en un puesto similar. **IMPORTANTE DEPARTAMENTO DE COMUNICACIÓN** . Periodista económico , Madrid: esta organización, con sede en Madrid, busca periodista para su departamento de Comunicación. La persona seleccionada se encargará de potenciar la presencia de la empresa en las redes sociales, de la elaboración de notas de prensa, de la elaboración de artículos sobre temas económicos, de la maquetación y corrección de las publicaciones que edita la empresa y proveer el contenido la página web corporativa, entre otras funciones. Se requiere Licenciatura en Periodismo, experiencia, nivel mínimo de C1 del idioma inglés y dominio de los programas InDesign, Adobe Photoshop, iMove o Adobe Premiere Pro, Filemaker, Excel, Word, así como conocimiento básico de HTML y community management. Otras ofertas de empleo en el sector. Seguiremos informando